

VIDA PARROQUIAL

Del 4 a al 11 de novembre del 2018

* De dilluns a dissabte un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.

* **Confessions:** 30 minuts abans de les misses i sempre que algú ho demani.

* **Defuncions:** Preguem Déu per Coloma Munné Boix (28 octubre) i Andreu Rodenas (31 d'octubre).

* **Vida Creixent:** Divendres 9 de novembre a les 17,30 h. trobada del grup Sant Andreu.

* **Dia de l'església diocesana. Germanor 2018:** Els proper cap de setmana a totes les misses de dissabte i diumenge farem la col·lecta germanor pel sosteniment de la nostra església diocesana.

* **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, tots els **dijous de 17h. a 19h.**

a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 18,45h.

Els qui voleu fer donació de roba usada o calçat en bon estat podeu dipositar-ho, a qualsevol hora, en un contenidor que trobareu a la seu de Càritas (Avda. de les Monges, 44).

* **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.

Tel. 93 7926144 mail: santandreu473@arqbcn.cat

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i festes de precepte 9h. 11,30h. 20h.

Dissabtes vespre i vigílies festius: 20h.

Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.

Dimecres a les 10h. (capella Germans Franciscans).

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 13 h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

4 de novembre 2018. Setmana XXXI durant l'any. Cicle B nº44

Lectures: Dt 6, 2-6 He 7, 23-28 Mc 12, 28-34

L'AMOR, CLAU DE VOLTA DE TOTA LA LLEI

L'ànima i l'estil de la vida cristiana prové ja de l'Antic Testament. La primera lectura del llibre del Deuteronomi ens parla del *xemà*, «*escolta*». Aquesta, encara avui, és la pregària més estimada de la pietat hebraica. En sentit bíblic és una joiosa adhesió i una filial obediència a l'escolta de Déu, i de manera entusiasta adherir-se a la fe i a l'amor que Ell mana al seu poble. Déu vol l'adhesió del cor que suposa una adhesió total de l'ànima, consciència i pensament, o sigui «*amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tota la ment*». Aquest és la clau de volta que sosté tot l'edifici humà i cristià de la vida espiritual de l'home. Aquesta unitat radical de l'amor és també la base del sacerdocí de Crist, font de salvació i alliberament. Així ens ho diu la segona lectura de la carta als Hebreus. Crist és la síntesi i la perfecció dels diversos sacerdocis temporals, el sacerdocí de Crist és permanent i no passarà mai, ja que sempre és present, intercedint per nosaltres.

“Amb tu som una gran família” .

És el lema per a la jornada de Germanor. Aquest lema ens recorda que l'Església és una família, en què tot tendeix a ser proper, amable, desinteressat i compartit.

L'ÀNIMA DEL CRISTIANISME ÉS L'AMOR

L'ànima del cristianisme no és la llei ni el culte en si mateix sinó l'amor. Déu, en Jesucrist, ens ha donat un cor nou i un esperit nou, ens ha tret el cor de pedra i ens ha donat un cor de carn. El nou cor de carn ens fa estimar Déu amb tot el cor, amb

tota la ment, amb tota l'ànima i amb totes les forces. I estimant Déu ens fa estimar també el proïsme, per amor a Déu, i com a mi mateix. Nomes ho aconseguirem, si el nostre amor està profundament unit a l'amor de Crist que és exemple i mesura del nostre amor: «*Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat*». En l'Eucaristia Jesús se'ns dona ell mateix per amor, i alimentats d'aquest pa d'amor, també nosaltres ens hem de donar i ens hem d'estimar els uns als altres, com Ell ens ha estimat. Aquesta és la finalitat de l'amor cristià, que per mitjà de la nostra mateixa vida, s'escampi per tota l'Església, per tots els homes i per tot el món.

JESÚS SEMPRE MATISA. Una pregunta ben curiosa

Marc acaba dient: “*Ningú no s'atreu a fer-li cap més pregunta*”. Potser per no ser corregit; potser perquè Jesús va llegir els seus pensaments i va intuir que el volien “*provar*”, cosa que l'Evangeli diu més d'una vegada. O simplement, perquè només et pots acostar al Mestre amb el cor i els ulls clars, delerós de saber de debò la veritat. Per altra banda, no deixa de ser curiós que li preguntessin quin és el primer manament de la Llei, aquella pregària (“*Shemà, Israel, escolta Israel!*”) que tot bon jueu deia si més no una vegada cada dia de la seva vida conscient i religiosa. Era tan elemental com preguntar-li a un nen de 8 anys la “*taula del 2*”. Però, ja ho sabem, són coses dels prejudicis que aquella gent del Temple tenia contra Jesús.

Una resposta inesperada

Jesús sempre sorprèn, sempre diu més del que li preguntem, perquè la seva visió del món de la fe i de la religió no es queda en el Temple sinó que s'estén pels carrers, per les cases, per la vida de la convivència. I per això la seva resposta va més enllà. Aquest “*més enllà*” és el que dona autenticitat a la nostra pregària, als nostres esquemes, potser massa religiosos. Perquè per a ell

l'amor a Déu es tradueix en l'amor als altres. Com que només tenim un sol cor que estima, aquest amor ha d'arribar a Déu i al proïsme. No es pot quedar en les parets del nostre racó de pregar, ni en els sentiments eteris que poden acompanyar una fe vaporosa, sinó una fe encarnada en la vida quotidiana. Per a Jesús, tan “*absolut*” és Déu, el Pare, com la imatge de Déu, el germà, la germana. Això ho té clar des del moment en què es va encarnar i identificar amb la condició humana.

El mestre de la Llei capgirat

Segur que havia de ser el contacte, l'empatia que Jesús provocava amb la seva veritat als ulls i a les paraules. Si no, no s'explica que el Mestre de la Llei fes un tomb tan copernicà a les seves pràctiques religioses, al seu tarannà i a les seves tradicions ancestrals. I arribés a dir el que va dir! Per això, ara el qui es meravella és Jesús. I li diu: “*No estàs lluny del Regne!*”

Tant de bo t'atrapí l'Esperit de l'Evangeli. Deixa les teves seguretats i rutines, i deixa't atrapar pel risc i una nova vida...Alguna vegada ens ha d'atrapar aquest vertigen de l'Evangeli. Alguna vegada hem de fer un “*Ah, ara ho veig!*” Aquesta petita il·luminació té un poder de síntesi i un atractiu que ens dóna força per tirar endavant. És aleshores quan ens ha arribat la bona notícia de l'Evangeli. Seria força interessant veure com va tornar a casa seva o al Temple aquell mestre de la Llei.

TWITTER DEL

PAPA

FRANCESC

@Pontifex: «La pregària és la primera obra missionera de tot cristià, i és també aquella més eficaç» (30 d'agost).

@Pontifex: «Nosaltres els cristians no tenim un producte per vendre, tenim una vida per comunicar» (30 d'a - gost).

@Pontifex: «La caritat de Crist, acollida amb el cor obert, ens canvia, ens transforma, ens fa capaços d'estimar» (31 d'a gost).

@Pontifex: «Senyor, reforça en nosaltres la cura per la casa comuna, especialment per l'aigua, bé primari que hem de tutelar i posar a l'abast de tothom» (1 de setembre)